

Ξεροβήχω

Ξεροβήχω, ρ. [<ξερο- + βήχω]. **1.** βήχω χωρίς να βγάζω φλέματα: «είναι μια ώρα που Ξεροβήχω και μ' έχει πονέσει το κεφάλι μου». **2.** προσποιούμαι πως βήχω για να προκαλέσω την προσοχή κάποιου. (Τετράστιχο με περιπαικτική διάθεση: από την πόρτα σου περνώ, βήχω και **Ξεροβήχω**, κι αν δε γυρίσεις να με δεις, σου κατουρώ τον τοίχο). **3.** βρίσκομαι σε αμηχανία: «μόλις τον ξεμπρόστιασε ο άλλος, άρχισε να Ξεροβήχει ο δικός σου και δεν ήξερε τι να πει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας